

Mi lett belőled ifjú vegyÉSZ? – Dr. Kotschy András, a Servier Kutatóintézet Zrt. Rákkutatási Kémiai Divíziójának igazgatója

1. Mikor nyertél vagy értél el helyezést kémiai diákolimpián/OKTV-n/Irinyi-versenyen?

A kémiai versenyzést 3. gimnazistaként (ma 11. osztály) kezdtem. Az OKTV faktos kategóriáját ez évben (1985-86) és a következőben (1986-87) is sikerült megnyernem. 1987-ben bekerültem a magyar kémiai diákolimpiai csapatba, ahol ezüstérmet szereztem. Amilyen szerencsém volt, az 1987-es diákolimpiát Magyarország szervezte, így egészen Veszprémig jutottunk. Mivel a csapatkísérők magyar egyetemisták voltak, jelentős részük vegyészhallgató és korábbi olimpikon, így fergeteges hangulat volt a kollégiumban, különösen a versenynapok elmúltával.

2. Ki volt a felkészítő tanárod? Hogyan gondolsz vissza rá?

A kémia szeretetét és a vegyészeti hivatást elsősorban gimnáziumi tanáromnak, dr. Körner Miklósné, Éva néninek köszönhetem. Éva néni 60 felett járó, kis termetű, madárcsontú asszony volt, akinek szigorát én, a 195 centis langaléta kezdetben nehezen viseltem, és azt kerestem, hogyan tudnék borsot törni az orra alá. Az ő tanári és emberi zsenialitásának köszönhetően mire az első (9.) osztály végére értünk, már azt kerestem, hogyan tanulhatnék meg minél többet kémiából. Éva néni számára érték volt, ha valaki a kémia és a tanulás mellett mással is foglalkozott. A mai napig nagy hálával emlékezem mosolygós arcára. Iskolám akkoriban Ságvári Endre nevét viselte, most az ELTE Trefort Ágoston Gyakorlóiskolája.

3. Milyen indíttatásból kezdted el a kémiával komolyabban foglalkozni?

A kémia művelése a családukban ismeretlen volt. Megboldogult nagymamám volt az egyetlen, aki saját bevallása szerint szerette ezt a tárgyat. Azt tudtam, hogy természettudományos érdeklődésű vagyok, de a kémiával való foglalkozást egyedül gimnáziumi tanáromnak köszönhetem. A kémia fakt és szakkör után nem volt kérdés, hogy az ELTE-re jelentkezem vegyésznek, és a kémia azóta is kitölti életemet.

4. Ismerted-e diákkorodban a KÖKÉL-t?

Hallottam róla, de soha nem forgattam. Annyi feladatot kaptunk Éva nénitől, hogy nem hiányzott.

5. *Hozzásegítettek-e a pályaválasztásodhoz a versenyeken elért eredmények?*

Pályaválasztásomhoz nem a versenyeredmények, hanem a mögöttük megbúvó kémiaszeretet segített hozzá. Igazából szerencsém volt, mert amikor válaszúthoz értem életemben, éreztem, tudtam, hogy merre kell mennem, és ezen döntéseimet soha nem bántam meg.

6. *Mi a végzettséged és a pillanatnyi foglalkozásod? (Maradtál-e a kémiai pályán? Ha nem, miért?)*

Vegyészként végeztem az ELTE-n, utána doktoráltam és egyetemi pályára álltam, ahonnan 12 év után nyergeltem át jelenlegi munkahelyemre és beosztásomba. A Servier francia gyógyszergyár rákkutatási kémiai részlegét vezetem, ami szerencsés módon Budapesten található a Servier Kutatóintézetben.

7. *Nyertél-e más versenyt, ösztöndíjat (hazait, külföldit)?*

Egyetemi tanulmányaim során 1990-ben megnyertem egy nemzetközi analitikai kémiai versenyt, és mind ebben az évben, mind két évvel később tagja voltam a győztes ELTE-s csapatnak. Diákként, majd kutatóként is több hazai és külföldi ösztöndíjat nyertem, melyek segítségével Európa több országában is tanulhattam, kutathattam.

8. *Mit üzensz a ma kémia iránt érdeklődő diákoknak?*

Kevés olyan tudomány van, amely ilyen erősen ötvözi az elméleti tudást a gyakorlati megvalósítással. A kémiában az "elvont" elméleti kutatók és a "piszkos kezű" gyakorlati szakemberek jól megférnek együtt, ráadásul még az eredményeink társadalmi hasznosulását is megérhetjük. Nem mellékes módon a kémiai tudás piacképesség szempontjából is előkelő helyen áll. Szóval tanulni, világot látni és hazatérni!

9. *Mi a hobbid a kémián kívül?*

Amíg időm engedte, énekeltem kórusban és kosárlabdáztam. Manapság főbb hobbijaim a családom (3 gyermekkel), barátaink és a természetben együtt töltött idő (úton, hegyekben, vízen).

10. *Van-e kémikus példaképed (akár kortárs is)? Miért pont ő?*

Nincs klasszikus értelemben vett példaképem, de úgy tartom, hogy mindenkitől lehet tanulni, és ezt igyekszem a mindennapokban is megvalósítani. Ugyanakkor volt és van néhány mentorom, akiktől az átlagnál többet igyekszem átvenni, és saját egyéniségemhez alakítva magamba olvasztani.